www.tamilarangam.net

பேச்சுவார்த்தைகளும் பிரபாவின் முடிவும்

இரத்தக் கையொப்பம்

செல்வி ஜெயலலிதாவின் தீவிர விசுவாசிகள் பிரபாகரனுக்காக இரத்தக் கையெழுத்துப்போட்டு மகஜர் அனுப்பி வைத்தனர்.

இன்றல்ல, இது நடந்தது அன்று. 1988 மார்ச் மாதத்தில்.

எம்.ஜி.ஆரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அ.தி.மு.க இரண்டாக உடைந்தது. ஒரு பிரிவு அ.தி.மு.க (ஜெ) என்றும், மறுபிரிவு அ.தி.மு.க (ஜா) என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

அ.தி.மு.க (ஜெ) சார்பாகவும், எம்.ஜி.ஆர். ஜெயலலிதா பேரவை சார்பாக வும் பெங்களூரில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தான் இரத்தக்கையொப்பமிட்டு மகஜர் அனுப்பினார்கள்.

மகஜர் அனுப்பப்பட்டது ஜெயலிதா வுக்கு. மகஜரில் கூறப்பட்டவை இவை தான்:

மக்களின் சகஜ வாழ்க்கையில் தமக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாக காட்டுவதற்கும், மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று மக்களிடம் இருந்து புலிகளை தனிமைப்படுத்தவும் இந்தியப் படை அதிகாரிகள் இவ்வாறான மாநாடுகளை நடத்துவது வழக்கம்.

அநேகமாக இம்மாதியான மாநாடுகளில் கலந்துகொள்வோர் ஆமாம் சாமிகளாக நடித்து படை அதிகாரிகளின் அன்பைச் சம்பாதித்துக் கொள்வார்கள்.

என்று அவர் கூறினார். படை அதிகாரியின் முகத்தில் ஈயாடவில்லை.

கைதி விடுதலை

வன்னியில் நடைபெற்ற சண்டையில் இந்தியப் படைவீரர்கள் சிலரை புலிகள் பிடித்தனர். அவர்களில் ஒருவரை விடுதலை செய்ய புலிகள் முன்வந்தனர்.

சென்னையில் இருந்த புலிகளின் தளபதி களில் ஒருவரான கிட்டு மூலம் அத் தகவல் இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது.

வவுனியாவில் வைத்து இந்தியப் படை வீரரை விடுவிப்பது என்று முடிவானது. அவரை விடுவிக்கும் ஏற்பாட்டை செய்ய சென்னையில் இருந்து புலிகள் இயக்க முக்கியஸ்தர்களான காஸ்ட்ரோவும், வாசுவும் இந்திய அரசால் விமானம் மூலம் அழைத்து வரப்பட்டனர்.

வவுனியாவில் சாஸ்திரி கூலாண்குளம் என்ற இடத்துக்கு காஸ்ட்ரோவும், வாசுவும் இயக்கத்தினர் ஒரு அறிக்கை விடுத்தனர். 1988 மே 15ல் விடுக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டி ருந்தது:

தமிழீழத்தில் இந்தியப் படைகள் நடத்திய தாக்குதல்களால் இதுவரை மூவாயிரம்பேர் வரை கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக் கானோர் கைகால்களை இழந்து ஊனமாகி யுள்ளனர்.

ஏராளமான பெண்கள் பாலியல் வல்லுற வுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர்.

இவற்றையெல்லாம் இந்தியப்படையினர் தமது இராட்சத பிராசர இயந்திரங்கள் மூலமாக மூடி மறைக்கின்றனர்.

கடந்த 6.02.88 நடந்த சண்டையில் எமது இயக்கத்தால் கைதுசெய்யப்பட்ட இந்திய வீரர் திலீப்ராமை (வயது 26) மனித நேய அடிப்படையில் நாம் விடுதலை செய்தி ருக்கிறோம்.

சர்வதேச சமூகமே! சர்வதேச அமைப்புக் களே! எமது நியாயமான கோரிக்கைகள் நசுக்கப்பட்டு, உரிமைக்குரல் ஒடுக்கப்பட்டு- எமது பிரச்சனைகள் இந்தியாவின் பிரசார சாதனங்களால் மறைக்கப்படுகின்றன.

வவுனியா-சாஸ்திரி கூளாங்குளம் என்ற இடத்தில் சிறை பிடிக்கப்பட்ட இந்திய இராணுவ வீரர் திலீப்ராம் (அம்புக்குறியின் கீழ்) இந்திய இராணுவத்தினரிடம் கையளிக்கப்பட்டபோது. புலிகள் தரப்பில் தினேஷ், காஸ்ட்ரோ, தீபன்.

இந்தியப் படையினருடன் சென்றனர்.

அங்கிருந்து வோக்கி டோக்கிமூலம் காட்டில் உள்ள புலிகளுடன் தொடர்பு கொண்டனர். "இந்தியப் பத்திரிகையாளர்கள் வந்திருக்கிறார்களா?" என்று புலிகள் கேட்ட னர். "ஆம் வந்திருக்கிறார்கள்" என்றார் காஸ்ட்ரோ.

அதன்பின்னர் இந்தியப் படைவீரர் திலீப்ராமை புலிகள் அழைத்துவந்தனர். இந்தியப்படை கேர்னல் பி.எல்.கன்னாவிடம் திலீப்ராம் ஒப்படைக்கப்பட்டார்.

'புலிகளிடம் எந்தக் கேள்விகளையும் கேட்கக்கூடாது' என்று இந்தியப்படையினர் பத்திரிகையாளர்களிடம் கூறினார்கள்.

உடனே புலிகள்; "எங்கள் இலட்சியம் நிறைவேறும்வரை போராடியே திருவோம்" என்று கோஷமிட்டனர்.

விடுதலை ஏன்?

இந்தியப் படை வீரரை தாம் விடுதலை செய்தது ஏன்? என்பது தொடர்பாக புலிகள் இந்தியத் தரப்புக்கு ஆச்சரியமளித்தன.

நாலாபுமும் நெருக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை யில் சமரச முடிவுகளுக்கு பிரபாகரன் முன்வந்தேயாகவேண்டும். முதலில் பிகு பண்ணினாலும் படிப்படியாக இந்தியா வின் முடிவுகளுக்கு கட்டுப்பட்டு பணிந்தேயாக வேண்டும் என்றுதான் இந்திய அரசு கணிப்புச் செய்தது.

ஆனால் பிரபாகரனோ இந்திய அரசின் பக்கம் நியாயம் இல்லை என்பதை எப்படி வெளிப்படுத்துவது என்பதை அரசியல் களத்திலும், இந்தியப்படை முற்றுகையை முறியடித்து நெருக்குதல் கொடுப்பது எப்படி என்பது பற்றியே போர்க்களத்தில் தனது திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

பிரபாகரன் பற்றிய கணிப்பீட்டில் இந்திய அரசு தொடர்ந்து தவறிழைத்தது. 'இராட்சத இராணுவ பலம் முன்பாக பிரபாகரன் தனது பிடிவாதத்தைத் தளர்த்தி யே ஆகவேண்டும்' என்று நினைத்தது இங்கிய அரசு.

240 புலிகள்

இந்தியப் படையுடன் சண்டை ஆரம் பித்து 7 மாதகாலத்தில் தமது தரப்பில் பலியானோர் விபரத்தையும் புலிகள் வெளியிட்டிருந்தனர்.

240 புலிகள் ஏழு மாத சமரில் பலியான தாக புலிகள் உத்தியோகபூர்வமாக தெரிவித்தனர்.

இந்தியப் படை வீரரை புலிகள் விடுவித்ததை வைத்து இந்தியாவுக்கும், புலிகளுக்கும் இடையே சமரசம் ஏற்படப் போவதாக ஊகங்கள் கிளம்பின.

சென்னையில் இருந்து வந்த காஸ்ட்ரோ, வாசு ஆகியோர் இந்தியப்படை வீரரின் விடுவிப்புக்கு உதவிய தால், சென்னையில் இந்திய அதிகாரிகளும், கிட்டு தலைமையில் புலிகளும் நடத்திய பேச்சுக்களில் திருப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிட்டன.

பிரபாவின் முடிவு

இக் கட்டத்தில் இலங்கைப் பாராளு மன்றத்தில் 13வது திருத்தச் சட்டம் நிறை வேற்றப்பட்டது. அதனையொட்டி தாக மாகாண சபை சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டது.

இவை இரண்டுமே தமிழ் அமைப்புக் களின் கருத்தைக் கேட்காமல் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனாவால் தன்னிச்சையாக நிறை வேற்றப்பட்டதாக புலிகள் குற்றம் சாட்டினர்.

இவற்றுக்கு முன்பாக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் இந்திய மத்திய அரசின் அமைச் சராக சித்தார்த்தனுடன் பேச நடத்தியிருந்தனர்.

மாகாணசபை சட்டம் மற்றும் அரசியல மைப்புக்கான திருத்தச் சட்டங்களின் பிரதிகள் முதலில் இந்தியாவிடமும், பின்னர் தமிழ் அமைப்புக்களிடமும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அவற்றின் சம்மதம் பெறப்பட்ட பின்னரே நிறைவேற்றப்படும் என்று அமைச்சர் சிதம்பரம் கூறியிருந்தார்.

ஆனால் இலங்கை அரசோ, ஜனாதிபதி ஜே.ஆரோ அவ்வாறு செய்யவில்லை. தமக்கு விரும்பிய வடிவத்தில் சட்டமாக்கியுள்ளனர். எனவே அவற்றை ஏற்கமுடியாது என்று புலிகள் கூறினார்கள்.

இந்திய அரசுடன் பேச்சு நடத்துவது தொடர்பாக புலிகள் முக்கிய முடிவொன்றை யும் எடுத்திருந்தனர். இன்றுவரை அந்த முடிவைத்தான் இலங்கை அரசுடனான பேச்சுக்களிலும் பிரபாகரன் கடைப்பிடிக்கிறார்.

அது என்ன முடிவு?

"இனிமேல் நடக்கக்கூடிய பேச்சுவார்த்தைகளில் எக்கட்டத்திலும் பிரபாகரன் நேரடியாகப் பங்குகொள்ளமாட்டார். அவரின் பிரதிநிதிகளே பங்குகொள்வர்"

இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் தொடர் பாகப் பேசுவதற்காக டில்லிக்கு அழைக்கப் பட்டு, அங்கு இந்திய அரசால் நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படை யில் பிரபாகரன் செய்த முடிவு அது.

ஆனால் அந்த நினைப்புக்கு நேர் மாறாக புலிகள் நிபந்தனைகளை வித்துக்கு கொண்டிருந்தது இந்திய அரசுக்கு ஆச்சரி யத்தை மட்டுமல்ல ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

போதைப்பொருள் விற்பனை

யாழ் குடாநாட்டில் புலிகளின் கட்டுப்பாடு தளர்somewhere பின்னர் போதைப் பொருள் விற்பனை, விபச்சாரம் போன் றவை தலைவிரித்தாடத் தொடங்கின.

இந்தியப்படை அதிகாரிகளுக்கு பெண் களை விரியோகம் செய்து சம்பாதிக்கும் மாமாக்களும் பெருகத் தொடங்கினர்.

இவற்றை தடுத்து நிறுத்த இந்தியப் படையுடன் இணைந்து நின்ற இயக்கங்கள் முன்வரவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் சமூகவிரோத சக்திகள் என்று கருதப்பட்ட வர்களே இயக்கங்களில் இணைந்த நிலை யில் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் தார்மீக உரிமையையும் பல இயக்கங்கள் இழந்திருந்தன.

யாழ்குடாநாட்டில் சமூகவிரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவோர்மீது புலிகள் குறிவைத்தனர்.

யாழ்நகரில் பலத்த பாதுகாப்புக்கு உட்பட்ட யாழ் முட்டாசுக்கடை சந்தியில் புவனேந்திரன் என்னும் மக்கள் விரோதி புலிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

புவனேந்திரன் ஒரு சண்டியராக இருந்தவர். 'விலாசம் காட்டுபவர்கள்' என்று குறிப்பிடப்படும் அட்களில் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணம் கொட்டடியைச் சேர்ந்தவர் என்று ஞாபகம். போதைப் பொருள் விற்பனையில் ஈடுபட்டதாலேயே இவர் கொல்லப்பட்டார்.

1985ல் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இவரை தேடியது. ரமேஷ், சுபத்திரன் ஆகியோர் இவரைச் சுட்டு சென்றபோது தப்பியோடி விட்டார். பின்னர் இந்தியப் படை காலத்தில் மறுபடியும் தனது வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தார்.

தேர்தல

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல் 1988 நவம்பரில் நடைபெறும் என்று திகதி குறித்தது இந்திய அரசாங்கம்.

அதன்பின்னர் நடந்த சங்கதிகள் அடுத்த வாரம்.

(தொடர்ந்து வரும்)

அரசியல் தொடர்
அற்புதன்

இலங்கை அரசுகள் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை ஒரு நாளும் வழங்கப் போவதில்லை. பேச்சுக்கள் என்ற பொறி களை எம்முன்பாக வைக்கும்போது தந்திரமாக அதிலிருந்து மீள்வதற்காக பேச்சுக்கள் நடத்தலாம். ஆனால் இறுதி இலட்சியத்தை விட்டுக்கொடுக்க முடி யாது. அத்தகைய தந்திரப் பேச்சுக்களில் தானே பங்குகொள்வது இயக்கத்தின் போர்க் குணத்தை மழுங்கடிக்கும் என்ற நிலையில் இருந்து பிரபாகரன் எடுத்த முடிவே அதுவாகும்.

திம்பு பேச்சு நடந்த கட்டத்தில் சகல இயக்கத் தலைமைகளுமே (கூட்டணி தவிர) அவ்வாறான முடிவையே எடுத்தன. தமிழீழத்துக்கு குறைந்த பேச்சுக்களில் தலைவர்கள் பங்கு கொள்வதில்லை. பேச்சுக்கு செல்வது தந்திரோபாய காரணங்களால் அவசியமாக இருப்பதால் பிரதிநிதிகளை அனுப்புவது என்றே முடிவு செய்தனர்.

மற்றொரு முடிவையும் புலிகள் தெரிவித்திருந்தனர்.

"இந்தியாவுடன் இடம்பெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளில் பின்னடைவு ஏற்பட்டதற்கு கொழும்பில் உள்ள இந்தியத்தூதர் ஜே.என்.டிக்ஷித் போன்றோரின் அணுகு முறைகளே முக்கிய காரணமாகும். எனவே, இனிமேல் எம்முடன் சம்பந்தப் பட்ட எந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளிலும் இந்தியப் பிரதிநிதியாக டிக்ஷித்தோ அல்லது அவரைச் சார்ந்தாரோ இடம்பெறக்கூடாது."

பேச்சுக்கள் தொடர்பாக பிரபாகரன் சார்பாக கூறப்பட்ட கறாரான கருத்துக்கள் இந்தியத் தரப்புக்கு ஆச்சரியமளித்தன.

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

ஆனால் முல்லைத்தீவில் நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டில் முல்லைப் பிரதேசகள் குழுச் செயலாளர் கே.கதிரவேலு கூறிய கருத்துக்கள் சூடாக இருந்தன.

"இந்திய அமைதிப்படையினர் இங்கு வரும்போது எமது மக்கள் எவ்வளவு சந்தோசமடைந்தனர். கைதட்டி வரவேற்ற னர். இனி நாம் நிம்மதியாக வாழலாம் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அதற்கு முற்றிலும் மாறாகவே இந்தியப் படையின் நடவடிக்கைகள் அமைந்துள்ளன.

எமது பொருளாதாரம் சீரழிந்துள்ளது. கல்வி பாழடிக்கப்பட்டுள்ளது. எமது பிரதேசங்களில் விவசாய முயற்சிகள் மேற் கொள்ள முடியாதுள்ளது. சொந்த வீடுகளி லேயே சுதந்திரமாக இருக்கமுடியாதுள்ளது"

7 மாதம்-பலி 240 புலிகள்

வாபஸ்பெறுமாறு கோரியும், தமிழ் அரசியல் கைதிகளை விடுவிக்குமாறும் ஒருநாள் உண்ணாவிரதம் நடத்தப்பட்டது.

தாக்குதல்

திருமலையில் கும்புறுப் பிட்டியில் இந்தியப் படையினர் ரோந்து சென்றனர். ரோந்து சென்ற படையினர் மீது நடத்தப்பட்ட திடீர் தாக்குதலில் இரண்டு படையினர் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு அதிகாரி உட்பட மூன்றுபேர் படுகாய மடைந்தனர். வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து புலிகளின் பதுங்குமிடம் பற்றி இந்தியப் படையினருக்குத் தகவல் கிடைத்தது. முகாம் சுற்றிவளைக்கப்பட்டதும் புலிகளும் எதிர்தாக்குதல் நடத்தினார்கள். ஆனாலும் படையினரின் கையே மேலோங் கியது. புலிகள் தரப்பில் நான்குபேர் பலியானார்கள். ரமேஷ், மாஸ்டர், தேயம், ஜீவா ஆகியோரே பலியான நால்வராவர். 1988 மார்ச் மாதத்தில் இந்த மோதல் இடம்பெற்றது.

இக்காலகட்டத்தில் புலிகளின் தாக்குத லால் இலங்கைப் படையினரும் பலியானார்கள்.

இந்தியப் படையினருக்கு மட்டுமல்லா மல் இலங்கை இராணுவத்தினரையும் புலிகளின் தற்பாக்கிகள் குறிவைத்தன.

வவுனியா அரந்தலாவ என்னும் இடத்தில் பல வண்டிபோன்றில் இராணு வத்தினர் சென்றுகொண்டிருந்தனர். பயணிகளும் பஸ்சில் இருந்தனர். வீதியின் குறுக்கே தடைபோடப்பட்டிருந்தது. அந்த இடத்தை நெருங்கியதும் பல வேகம் குறைந்து நின்றது.

பஸ்சுக்குள் இராணுவ சீருடைகளைக் கண்டதும் புலிகளின் துப்பாக்கிகள் சீறத் தொடங்கின. இராணுவத்தினருக்கு எதிர்த் தாக்குதல் நடத்தும் சந்தர்ப்பமே இருக்க வில்லை.

ஆறு இராணுத்தினர் பலியானார்கள். கிராமவாசிகள் ஐந்துபேரும் பலியானார் கள். ஐந்துபேரும் சிங்கள இனத்தவர்.

இச் சம்பவத்தின் பின்னர் இலங்கை இராணுவத்தினருடன் இணைந்து இந்தி யப் படையினர் தேடுதல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் போய்விட்டார்கள். அப் பகுதியில் உள்ள பலர் சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்யப் பட்டனர்.

மாநாடு

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக ஆராய முல்லைத்தீவு அரச செயலகத்தில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது.

நாயாற்று வெளியில் ஒரு குறி

மன்னார் மாவட்ட புலிகளின் தளபதியாக இருந்தவர் விக்டர். இலங்கை இராணுவத்தினர் விக்டரைத் தேடித்திரிந்தனர்.

விக்டரின் நடமாட்டம் தொடர்பாக இராணு வத்தினருக்கு துல்லியமான தகவல் கிடைத்தது.

நாயாற்றுவெளியின் ஊடாக மாந்தைக்கு விக்டர் செல்வதைப் பற்றியும் இராணுவத்தினர் அறிந்தனர்.

ராதா-விக்டர் (கள்ளாடியுடன்).

நாயாற்றுவெளி கிட்டத்தட்ட ஐந்துமைல் நீளமானது. வழக்கமாக விக்டர் ஒரு ஜீப்பில் செல்வார். அந்த ஜீப்புக்கு முன்பாக சிறு நூறு மிட்டர் இடைவெளிவிட்டு மோட்டார் சைக்கிளில் செல்லும் புலிகள் பாதையை அவதானித்துச் செல்வார்கள்.

ஜீப்பில் சாரதி ஆசனத்தின் பக்கத்தில்தான் விக்டர் அமர்ந்து செல்வார் என்பதையும் தகவல் கொடுப்போர் மறக்காமல் கூறியிருந்தனர்.

நாயாற்றுவெளியில் உள்ள புதர்களுக்குள் மறைந்து நிலை எடுத்து விக்டருக்காக காத்திருந் தனர் இராணுவத்தினர்.

தூரத்தில் இரண்டு மோட்டார் சைக்கிள்கள் வருவதையும், பின்னால் ஜீப் வருவதையும் இராணுவத்தினர் கண்டுவிட்டனர். நாயாற்று வெளியை சமீபித்து, அதனைக் கடக்கும்வரை காத்திருந்தனர்.

நாயாற்று வெளியின் மையப் பகுதியை ஜீப் வந்தடைந்ததும், இராணுவ அணித் தலைவர் கத்தினார்.

"கடுங்கள், சுடுங்கள்"

எல்லாத் துப்பாக்கிகளும் ஒரே நேரத்தில் சட சடத்தன. குண்டுகள் ஜீப்பின் முன் கண்ணாடியைச் சிதறடித்தன. ஜீப் அந்த இடத்தி லேயே நிறுத்தப்பட. ஜீப்பில் இருந்தவர்கள் மறு புறம் நோக்கிப் பாய்ந்து தரையில் படுத்து நிலை எடுத்தனர்.

இராணுவத்தினருக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே துப்பாக்கிச் சமர் ஆரம்பித்தது.

ஜீப்பை நோக்கி படையினர் சுட்டனர் அல்லவா. ஆனால் அவர்கள் நினைத்தபோல விக்டர் அன்று ஜீப்பில் வரவில்லை.

ஜீப்பின் முன்பாக சென்ற இரண்டு மோட்டார் சைக்கிள்களிலும் ஒன்றை அன்று ஓட்டிச் சென்றது விக்டராகும்.

இராணுவத்தினர் விக்டரை மோட்டார் சைக்கிளில் எதிர்பார்த்திருந்தால் அன்று விக்டரை கலபமாகச் சுட்டுக்கொன்றிருப்பர்

வெடிச்சத்தம் கேட்டதுமே மோட்டார் சைக் கிளை நிறுத்திய விக்டர் அதனை அப்படியே போட்டுவிட்டு மறுபக்க புதருகுள் மறைந்து கொண்டார்.

இராணுவத்தினருடன் சண்டையிட்டபடியே வோக்கி டோக்கி மூலம் தமது முகாமுக்கு செய்தி அனுப்பினார் விக்டர். ராதா தலைமையில் விரைந்த புலிகளின் அணி விக்டர் குழுவினரை மீட்டது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்